

ninger og de analyser, vi baserer det her på, og så må ministeren selvfølgelig sondere terrænet.

Jeg vil da sige, at hr. Kim Andersen og jeg har da siddet til mindst 25 forhandlingsmøder i løbet af de seneste 2 år, så det er jo ikke ligefrem noget, der er ukendt hverken for hr. Kim Andersen, ministeren eller mig selv.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil ikke gentage hele min ordførertale fra forespørgselsdebatten i formiddags, men tværtimod henholde mig til den og bare ganske kort sige, at Det Radikale Venstre altså finder, at grundstrukturen i den aftale, der er fremlagt i det her beslutningsforslag, ser fornuftig ud set fra vores synsvinkel. Den sikrer en langsigtet udnyttelse af ressourcerne i Nordsøen med udnyttelse af den bedst mulige teknologi. Den sikrer uanset priserne på olien, uanset hvor store forekomsterne er, uanset hvor meget teknologiuudvikling vi får, næsten to tredjedele af overskuddet til staten på den ene eller anden måde. Det finder vi stærkt tilfredsstillende.

Nu ser vi så frem til, at den sidste del af aftalen bliver forhandlet på plads, og vi forventer selvfølgelig, at vores tilslutning sker under forudsætning af, at ministeren kan garantere os, at det ikke på nogen måde er i karambolage med hverken grundlov, EU eller på anden måde strider imod lovgivningen.

Til beslutningsforslag nr. B 11 må vi sige, at vi ikke deler SF's idé om, at staten kunne få en masse ud af at sende koncessionen i udbud 2012, og det gør vi ikke af nøjagtig samme grunde, som vi synes, at den nuværende aftale ser god ud. Vi tror, der er behov for en langsigtet tænkning her. Vi er bange for, at hvis vi udbyder 2012, så vil vi se sådan en panikoppumpning. Frem til 2012 og efterfølgende skulle vi så aftale en overdragelsespris for alle de platforme og rigge, der står ude i Nordsøen. Det ville blive dyrt, og vi skulle så have det ud i koncession, og vi ville med stor sikkerhed også skulle påtage os et medansvar som stat for hele oprydningsarbejdet bagefter. Vi tror simpelt hen ikke på, at vi ville få mere ud af det, end vi gør af den aftale, der er lagt frem i det første beslutningsforslag. Så vi er altså ikke særlig positivt stemt over for SF's forslag.

Afslutningsvis kunne jeg godt tænke mig at bringe det element ind, som den socialdemokra-

tiske ordfører nævnte i starten af sin tale, og som vi ikke har været særlig meget inde på i dag, men som sådan set er det eneste egentlige spørgsmål, jeg har til ministeren, for fra radikal side finder vi det lige så vigtigt, som det er nu, at få en stabil aftale om udnyttelsen af de ressourcer, der er tilbage i Nordsøen. Vi finder, at det også er af helt afgørende betydning, at vi snart begynder at tage en diskussion om, hvad vi egentlig gør, når olien og gassen i Nordsøen top- og produktionen begynder at falde, ikke dramatisk, ikke fra år til år, men dog med usvigelig sikkerhed.

Kl. 14.50

Det vil give nogle helt nye udfordringer, både for statskassen og for Danmarks forsyningsikkerhed på energiområdet, og det er egentlig forbløffende, så lidt denne vinkel fylder i den standende debat fra både venstre og højre side af Folketingssalen, og det på trods af at der dog kun er en eneste ting, der er helt sikker i Nordsøen, nemlig at på et tidspunkt er der ikke mere olie og mere gas, og jo før vi begynder at indrette os på den situation, jo bedre vil vi kunne håndtere den til den tid.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Hvilke overvejelser gør regeringen sig? Vil man ned sætte et udvalg, der skal forsøge at planlægge nogle scenarier, alt efter hvor hurtigt produktionen vil falde, både i forhold til de økonomiske spørgsmål og ikke mindst i forhold til vores forsyningsikkerhed i landet? Er det overhovedet noget, som regeringen vil tage initiativ til at komme i møde på den ene eller den anden måde?

Keld Albrechtsen (EL):

Til den sidste kommentar, som hr. Martin Lidegaard kom med, ifølge hvilken han jo mente, at der hverken fra højre eller venstre side af salen havde været interesse for spørgsmålet, kan jeg oplyse, at fra højre side har jeg ikke nogen sinde hørt, at der var interesse for spørgsmålet, men fra Enhedslistens side blev der faktisk i et brev til økonomi- og erhvervsministeren – jeg kan ikke huske den præcise dato, men det var omkring 1. september – stillet forslag om, at staten skulle have indflydelse på udvindingstakten, således at vi ville være i stand til at styre, hvornår vi skal bruge olien og gassen, netop ud fra den synsvinkel, at det gælder om at bevare den, til den tid kommer, hvor der bliver større og større mangel på olie, og således at det kunne indgå i